

danske samfund, må det jo også betyde, at indenrigsministeren fremsætter forslag om, at indvandrere og flygtninge skal have stemmeret ved folketingsvalg, og det er vi selvsagt stærke modstandere af i Fremskridtspartiet i og med, at vi ikke ønsker, at de skal have stemmeret ved kommunal- og amtsrådsvalgene. Men det kunne være interessant at høre indenrigsministeren, om ideologien trækkes helt igennem eller det bare var noget, ministeren sagde.

For det, der er interessant, er jo, at indenrigsministeren har været borgmester i Århus Kommune, hvor næsten 10 pct. af indbyggerne er udlændinge, for det betyder jo, rent statistisk i hvert fald, at de vil kunne gå hen og sætte sig på to-tre af pladserne i Århus Byråd og dermed få væsentlig indflydelse på, hvad der foregår i Århus Kommune, og det er jo rigtigt, som det er blevet sagt, at under gunstige forhold – hvis man vil bruge det udtryk – vil disse to-tre kunne være tungen på vægtskålen, som kan få et flertal til at vippe til den ene eller den anden side eller i hvert fald få væsentlig indflydelse på, hvad flertallet beslutter sig for i Århus Byråd.

Fru Mariann Fischer Boel ville ikke rigtig deltage i debatten, men blot nævne, at Venstre stadig væk er imod forslaget. Det er jo fint nok. Det er en holdning at have til forslaget. Så ved vælgerne det.

Til gengæld synes jeg, at fru Henriette Kjær sagde noget, der var lidt interessant. Fru Henriette Kjær sagde, at lovgivningen på dette område jo er blevet ændret for 2 år siden, og lad os nu lige se, at loven kommer til at fungere, inden vi igen ændrer i den. Men se, spørgsmålet om udlændinges stemmeret ved kommunal- og amtsrådsvalg blev – så vidt jeg husker – ikke ændret ved den lejlighed. Det er en ordning, der har eksisteret i flere år, og derfor er det ikke noget argument, at loven lige er blevet ændret, og at vi derfor ikke skal lave om på den.

Hr. Kristen Touborgs bemærkning var, at det her var spild af Folketingets tid, fordi det var en genfremsættelse. Jeg synes, hr. Kristen Touborg skulle holde talen i SF's gruppeværelse, når man tilrettelægger SF's politik og politiske arbejde. Hvor mange gange har vi ikke set SF genfremsætte forslag her i Folketinget. Genfremsætte forespørgselsdebatter osv.? Det er ikke et fåtal af gange. Så hr. Kristen Touborg må op og holde sit indlæg i SF's gruppeværelse, og det vil vi se frem til.

I øvrigt havde hr. Søren Søndergaard en ganske god argumentation for, hvorfor Fremskridtspartiet genfremsætter sine forslag, for som hr. Kristen Touborg også ved, og som det også nogle gange sker med SF's forslag, så vinder de nemlig med tiden flertal.

Fru Ulla Solvang mente, at når man havde været mere end 3 år i Danmark, skulle man sidestilles med danskere. Men sagen er jo, at disse udlændinge, hvad enten de er flygtninge eller indvandrere, jo ikke er danskere. Det er muligt, at de bliver det en dag. Det er meget muligt, og der er en stor del af dem, der bliver det. Men de er ikke danskere og i en situation, hvor de får lov til at stemme ved kommunal- og amtsrådsvalgene.

Hr. Søren Søndergaard undrer sig lidt over deltagerkredsen og spørger, hvorfor vi har tilladt, at EU-borgere og borgere fra Norden i øvrigt skal have lov til at have stemmeret, i og med at både Fremskridtspartiet og Dansk Folkeparti er modstander af Unionen.

Se, sagen er jo, at når vi fremsætter forslag på det her specifikke område, er vi nødt til at forholde os til de aftaler, der eksisterer. Det betyder ikke, at vi nødvendigvis er enig i, at de aftaler skulle have været indgået, men hvis vi begynder at stille forslag, hvor vi revolutionerer hele området på én gang, så ved hr. Søren Søndergaard lige så godt som jeg, at de andre partier for alvor har et argument for at stemme imod forslaget: Så er det alt for uoverskueligt, og det er jo bare alt under én hat; så kan man ikke forholde sig til det, og så stemmer man imod af den grund.

Vi stiller meget klare og meget præcise forslag, sådan at ordførerne er nødt til at forholde sig til det, vi foreslår, og det er også det, vi har gjort her. Sagen er jo, at vi er nødt til at tage et skridt ad gangen, for det er den vej, vi hurtigst kommer fremad.

For Fremskridtspartiet er der ingen tvivl om, at det, vi taler om, er danske valg – det er valg til danske forsamlinger – og dér er det vores opfattelse, at det er valg, hvor det er den danske befolkning, som skal sammensætte disse folkevalgte forsamlinger, både ved folketingsvalg og ved kommunalvalg, men under respekt for de internationale aftaler, som Danmark har indgået.

Og ud fra, at vi nu har fået en ny minister, som jo tidligere har været fremme med en række flotte udtalelser – vil jeg sige – og ud fra, at vi nu hører ganske nye toner fra både Venstre